RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 111.744 van 22 oktober 2002
in de zaak A. 116.008/X-10.768.

In zake : Hubert CHARLIER,
die woonplaats kiest bij
Advocaten R. PEETERS en D. VANDENBULCKE,
kantoor houdende te 3090 OVERIJSE,
Duisburgsesteenweg 61

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hubert CHARLIER op 25 januari 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 27 november 2001 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening houdende enerzijds verwerping van zijn beroep ingesteld tegen de beslissing van 2 oktober 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse waarbij de stedenbouwkundige vergunning is geweigerd voor het bouwen van een woning op een perceel gelegen te Overijse, Grotstraat, kadastraal bekend Sectie E, nr. 26k³ en anderzijds inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 15 maart 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij hem een vergunning werd verleend voor het bouwen van een woning op een perceel gelegen te Overijse, Grotstraat, kadastraal bekend Sectie E, nr. 26k³;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 september 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VANDENBULCKE, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij ;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker ter terechtzitting een "pleitnota" heeft ingediend; dat dergelijke nota niet is voorzien in het procedurereglement betreffende de behandeling van de schorsing van de tenuitvoerlegging; dat hij daarom uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat verzoeker op 28 juni 2000 een aanvraag indient strekkende tot het bouwen van een woning op een perceel gelegen te Overijse, Grotstraat, kadastraal bekend Sectie E, nr. 26k³; dat het perceel overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gelegen is in een woongebied met landelijk karakter; dat voor het betreffende perceel op 29 maart 1999 een stedenbouwkundig attest nr. 2 is afgeleverd; dat op 2 oktober 2000 het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse de stedenbouwkundige vergunning weigert; dat tegen deze beslissing verzoeker op 27 oktober 2000 hoger beroep instelt bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant; dat verzoeker, met toepassing van artikel 53, § 2, tweede lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, op 12 maart 2001 hoger beroep instelt bij de bevoegde minister; dat op 15 maart 2001 de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant besluit het beroep van verzoeker in te willigen en de vergunning onder voorwaarden verleent; dat op 11 april 2001 de gemachtigde ambtenaar tegen de laatstgenoemde beslissing hoger beroep instelt bij de bevoegde minister; dat deze op 27 november 2001 enerzijds het beroep van verzoeker verwerpt en anderzijds het beroep van de gemachtigde ambtenaar inwilligt; dat dit de bestreden beslissing is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker in de vordering tot schorsing betoogt dat hij voor de aankoop van de bouwgrond een hypothecaire lening heeft moeten aangaan, “hetgeen (...) een zware financiële last betekent sedert het jaar 1999, temeer gelet op de zware medische kosten veroorzaakt door zijn ernstige ziekte en zijn verminderd arbeidsvermogen”, dat hij tevens een hypothecaire lening heeft moeten aangaan voor de financiering van de bouwkosten, dat de onrechtmatige weigering van de bouwvergunning hem belet zijn bouwplannen uit te voeren en te gaan wonen in zijn nieuwe woning die veel beter is aangepast aan zijn ziekte, dat hij lijdt aan een ernstige ziekte (meer dan 66 % arbeidsongeschikt) en momenteel met zijn echtgenote woont naast het door hem opgerichte transportbedrijf, dat het voor hem om psycho-medicale redenen van groot belang is dat hij in zijn nieuwe woning kan gaan wonen, dat in 1999 werd beslist te verhuizen naar een rustige plaats ten einde hem te laten ontsnappen aan de dagelijkse en voortdurende druk van de activiteit van het transportbedrijf, dat daartoe werd beslist de kwestieuze bouwgrond aan te kopen op

grond van het stedenbouwkundig attest vermeld in de notariële akte, dat hij normalerwijze in de loop van het jaar 2000 had kunnen verhuizen naar de nieuwe woning waarin de nodige voorzieningen zouden worden aangebracht, dat "door de onrechtmatige bouwweigering (...) verzoeker reeds meer dan 2 jaar beroofd (wordt) van de mogelijkheid om te verhuizen naar een nieuwgebouwde woning in een groene omgeving, ver van de beslommeringen van het transportbedrijf waarmee de verzoeker dagelijks wordt geconfronteerd, doordat hij tot op heden noodgedwongen verder verblijft op zijn huidig adres"; dat verzoeker een verklaring van zijn huisarts van 9 januari 2002 bijbrengt waarin onder meer is vermeld dat verzoeker aan een onomkeerbare ziekte lijdt, dat "als zelfstandige (...) het psychologisch aspect van deze ziekte even belangrijk, misschien wel belangrijker (is) dan het medische", dat "gezien zijn intensief beroepsverleden, (de huisarts) zijn verlangen om te verhuizen naar een aangepaste woning verwijderd van zijn zelf opgerichte bedrijf, alleen maar (kan) steunen gezien de noodzaak om zijn zware handicap te verwerken en te aanvaarden"; dat verzoeker verder doet gelden dat hij, mede gelet op zijn ziekte, niet over de financiële middelen beschikt om in afwachting van de afloop van de annulatieprocedure de kosten te dragen verbonden aan een alternatieve woning buiten het bedrijf, dat door de houding van zijn buurman de bouwgrond in de Grotstraat zo goed als onverkoopbaar is, zodat het vrijmaken van fondsen door de verkoop van de grond evenmin een optie is;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het nadeel nopens de ziekte en de alternatieve huisvesting geen verband houdt met de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, dat deze ziekte evenmin als de onmogelijkheid om een aangepaste woning te betrekken, wordt veroorzaakt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, dat de schorsing van de bestreden beslissing nooit met zich zou meebrengen dat verzoeker wel zou kunnen verhuizen, dat in ieder geval het nadeel zodanig is geformuleerd dat verzoeker geen aangepaste woning kan betrekken omdat hij niet over de nodige financiële middelen beschikt, dat deze beweerde benarde financiële toestand niet wordt bewezen noch aannemelijk wordt gemaakt, dat integendeel verzoeker erkent dat het door hem opgerichte transportbedrijf nog steeds wordt geëxploiteerd "en derhalve wellicht nog steeds een bron van inkomsten is", dat tenslotte de huisarts attesteert dat een nieuwe omgeving alleen positieve gevolgen kan hebben voor zijn patiënt, dat nergens wordt gesteld dat een nieuwe omgeving therapeutisch noodzakelijk is, "laat staan dat de huidige huisvesting alleen negatieve gevolgen zou hebben";

Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zijn rechtstreekse oorzaak moet vinden in het aangevochten besluit; dat in casu verzoeker niet doet blijken dat de door hem aangehaalde psycho-medicale redenen en de noodzaak tot andere huisvesting hun oorzaak vinden in de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het aangevochten weigeringsbesluit; dat verzoeker daarenboven evenmin enig concreet gegeven bijbrengt waaruit kan blijken dat alleen de schorsing van de tenuitvoerlegging van het aangevochten weigeringsbesluit een oplossing hiervoor kan bieden temeer daar verzoeker niet aantoont dat er voor het betreffende perceel een bouwverbod bestaat noch aantoont, minstens aannemelijk maakt dat er geen mogelijkheid is om op het betreffende perceel een aan zijn ziekte aangepaste woning te bouwen; dat voorts in de mate dat het aangevoerde nadeel zijn oorzaak vindt in de tijd die een annulatieprocedure in beslag neemt, dit niet in aanmerking kan worden genomen, aangezien de duurtijd van de annulatieprocedure vreemd is aan de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat voor het overige het door verzoeker aangevoerde nadeel in wezen neerkomt op een financieel nadeel; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat verzoeker geen concrete en precieze gegevens bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat dit in casu wel het geval zal zijn; dat de uiteenzetting van verzoeker geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig oktober 2002, door :

de H.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **G. DEBERSAQUES.**